

[Bente Juncker]

Om skibsanparterne vil jeg gerne sige, at jeg havde egentlig ikke troet, at værfterne blev interessante i dag, for der står jo, at de skal tages op til revision i 1991, og de er ikke med i det her osv. Men jeg tror egentlig, at fru Elisabeth Arnold fra Det Radikale Venstre har sagt sandheden i dag, og så snart fru Elisabeth Arnold havde sagt den, så skyndte hr. Stavad sig op og forklarede, hvad det egentlig er, der menes med det. Jeg tror, at fru Elisabeth Arnold har ganske ret i de ting, hun har sagt. Jeg tror, at skibsværfterne skal belave sig på, at der kommer nogle ændringer op til 1991. Det synes jeg er sørgeligt, og jeg synes specielt, at det er sørgeligt, at Socialdemokratiet er bannerfører for det her, Socialdemokratiet, der evig og altid vil redde værfter med tilskud osv. Socialdemokratiet var dem, der skulle op og fortælle, hvad det egentlig var, fru Elisabeth Arnold sagde. Jeg tror, fru Elisabeth Arnold har talt sandt.

Til sidst skal jeg blot sige, at Centrum-Demokraterne stemmer imod dette forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

I modsætning til den sidste ærede taler kan Kristeligt Folkeparti støtte dette forslag. Vi synes, det er et rigtigt initiativ, skatteministeren har taget. Den begrundelse skatteministeren har givet i sin fremsættelsestale, kan Kristeligt Folkeparti tilslutte sig. Vi skal under udvalgsarbejdet naturligvis gå detaljerne igennem, og der kan være behov for et par ændringsforslag, det må vi se på, men selve grundtanken er rigtig.

Men der er ét område, hvor jeg synes, skatteministeren ikke har været konsekvent nok. Hr. Stavad var inde på, at man også burde lukke for skibsanparter – sådan forstod jeg hr. Stavad – og så lave en mere generel støttelovgivning. Vi løber ikke fra den aftale, vi har med skibsværftsindustrien, hvor vi jo sikrede en lempeligere aftrapning, end regeringen lagde op til, men jeg er enig i den grundholdning, som hr. Stavad gav udtryk for.

Jeg vil derfor spørge skatteministeren, om han ikke også er enig i den grundholdning, som hr. Stavad kom med, for så kunne vi måske lave en endnu bedre løsning. Jeg synes, der var noget positivt i det, hr. Stavad sagde, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet støtte hr. Stavad i hans synspunkter.

Jeg forstod også, at fru Elisabeth Arnold var enig i den grundbetragtning, så det skal være

mit spørgsmål, om skatteministeren ikke vil lave en mere konsekvent lovgivning, ikke sådan, så det betyder, at vi løber fra den aftale, vi har til gavn for skibsværftsindustrien, men for at undgå en usund spekulation. Det vil være vort hovedanliggende. Det vil jeg gerne høre skatteministeren om.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det lovforslag, vi har til behandling her, går, som det fremgår af debatten, ud på at ændre den skattemæssige behandling af anparter.

Jeg vil gerne understrege, at der er tale om et indgreb, som foretages på en sådan måde, at der fortsat vil være mulighed for at finansiere projekter via anparter, såfremt disse projekter er driftsøkonomisk rentable, er økonomisk sunde. Indgrebet går alene ud på at begrænse de skattemæssige fordele i de situationer, hvor der er tale om, skal vi kalde det rent skattebase-rede projekter.

Teknikken til at opnå dette er for det første, at de underskud, der måtte være knyttet til anparter, kapsles inde i anpartsvirksomhederne. De kan fremover ikke trækkes fra i anden indkomst, men kapsles inde i virksomhederne og kan så modregnes tidsbegrænset i fremtidige overskud i de pågældende virksomheder.

I virkeligheden er det jo blot en regel, som får anpartsvirksomheder til i meget høj grad at ligne aktieselskaber, for aktieselskaber har jo den regel, at underskud i selskabet ikke kan trækkes ud og modregnes i anden indkomst.

Underskud i et aktieselskab kan modregnes i fremtidige overskud, men når det gælder aktieselskaber, kan det kun modregnes i de næstfølgende 5 år. For så vidt angår anpartsvirksomheder er der tale om adgang til at modregne underskud i princippet uendeligt i fremtidige overskud i de pågældende selskaber.

Den anden del af ændringen består i, at indkomst fra anparter fremover gøres til såkaldt kapitalindkomst. Den praktiske virkning af det er, at beskattningen af overskud fra anparter i realiteten sænkes. I dag beskattes overskud fra anparter som personlig indkomst, dvs. med op til 68 pct., men fremover skal overskud beskattes lempeligere, nemlig med maksimalt ca. 57 pct. og som hovedregel kun med 52 pct. Samlet kan man altså sige om dette indgreb, at det indebærer, at de anparter, der giver overskud, fremover vil blive behandlet lempeligere end i